

40 DANA ZA ŽIVOT

40. dan, 28. ožujka 2021.

Nakana:

Uperimo svoj pogled u Novi Jeruzalem gdje više neće biti smrti.

Sveto pismo:

„I otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer – prijašnje uminu. Tada Onaj što sjedi na prijestolju reče: 'Evo, sve činim novo.'“ (Otk 21, 4 - 5)

Razmatranje:

Ovih dana smo često slušali kako je Krist došao zato da utemelji novi ljudski rod. Naš je praroditelj Adam 'uvalio' ljudski rod, a usput i prirodu, u nevolju svojim neposluhom Bogu. A Sin Božji će, „ulazeći u svijet reći: 'Oče, evo me, dolazim vršiti volju tvoju!'“ (Heb 10, 5 - 7)

Evangelja svjedoče da se tako ponašao u tijelu: „hranio“ se voljom Očevom (Iv 4, 32 - 34) i bio Ocu poslušan sve do smrti na križu (Fil 2, 8).

Evangelist Ivan piše da je Riječ tijelom postala i onima koji je primiše, podala moć da budu djeca Božja (Iv 1, 12).

Ti koji je primiše su oni „*koji vjeruju u njegovo ime, koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego – od Boga.*“ (Iv 1, 13).

Takvi su preporođeni ili nanovo rođeni, suobličeni onome koji je slika Boga nevidljivoga; postali su novi ljudi, rođeni od novog Adama - Isusa.

Upravo o tome, u svojoj Božićnoj propovijedi, govori sv. Leon I. (Veliki) papa (440. – 461.). Papa poziva na radost jer se slavi rođendan Života (Iv 1, 4). Po Njemu je „Gospodin uništio strah od smrti i obradovao nas obećanjem da će nam dati vječni život ... Svi imamo jedan jedini razlog općeg veselja: naš je Gospodin uništio grijeh i smrt i kao što nikoga nije našao bez grijeha, tako je došao da nas sve spasi.“ Kako je to izveo? Tako što je „preuzeo na se ljudsku narav, da je izmiri s njezinim Stvoriteljem.“ Papa stoga poziva kršćane: „Predragi, zahvalimo stoga Bogu Ocu ... koji nam se smilovao radi svoje velike ljubavi kojom nas je ljubio, i jer smo po grijehu bili mrtvi, oživio nas je po Kristu da po njemu budemo novo stvorenje i novo njegovo djelo.“ Ako smo svjesni da nam je darovan novi život time što smo postali „dionici Kristova rođenja“, logično je da bismo stalno morali „svlačiti staroga čovjeka s njegovim djelima i odricati se putenosti.“ Papa apelira na kršćane: „Kršćanine, upoznaj svoje dostojanstvo i kad si postao dionik božanske naravi, nemoj se grešnim životom vraćati na prijašnju podlost (tj. nemoj se ponovno predati u službu vraga). Sjeti se koje li si glave i kojeg li si tijela ud! Ne zaboravi da si izbačljen od vlasti tmina i prenesen u divno Božje kraljevstvo time što te je Krist skupo platio svojom svetom krvlju.“

Nažalost, apel Velikoga pape vjekovima nailazi na otpor što ga pruža zaborav kršćana, zaborav vlastitog dostojanstva, zaborav cijene kojom smo otkupljeni. Prorok Jeremija tuguje nad sudbinom Izraela: „Kao more tvoja je nesreća neizmijerna. Tko će te iscijeliti?“ (Tuž 2, 13) A prorok Izaija ukazuje na uzrok tog nesreći: „O, da si pazio na zapovijedi

moje, kao rijeka sreća bi tvoja bila, a pravda tvoja kao morski valovi!“ (Iz 48, 18)

Iako je kršćaninu darovan novi život kojega je pozvan čuvati, on se uvijek iznova vraća „na prijašnju podlost“ i zaboravlja „svlačiti staroga čovjeka i odricati se putenosti“. Ne pazi na zapovjedi Božje te se uvijek iznova strovaljuje u more nesreća. Bog sigurno s tugom govori: „A mogao si imati život kojim bi sreća proticala poput bujne rijeke.“

Naša je sreća što nam je Bog takav život ipak osigurao u nadi. A i nesreće, koje su najčešće plod ili naših osobnih grijeha ili plod grijeha drugih, mogu djelovati poput „glasa Božjega“ koji nas u tami opominje da, uza sve slabosti, pružamo otpor grijehu i kročimo k Svjetlosti 'na kraju tunela', k Novom Jeruzalemu u kojem više neće biti smrti, suza, tuge, jauka ni boli, nego vječna radost zbog definitivne novosti života.

Molitva:

Oče, hvala ti za naum ljubavi koji imaš s nama još prije postanka svijeta, a kojega si proveo u punini vremena, dajući nam svoga Sina, začetnika novog života. Hvala ti što smo dragocjeni u tvojim očima i vrijedni tolike cijene. Poput onog slijepca iz evangelja, učini da naša najveća želja bude: „Gospodine, daj da progledam!“ Ukloni opsjene i iluzije o životu koje sotona vješto plete u našem umu i oduševi nas ljepotom života koji se rađa iz zajedništva s tobom. Neka nas težnja za novim Jeruzalemom, u kojem ćemo tebe obožavati licem u lice, tješi i hrabri u borbama života. To te molimo u Ime tvog ljubljenoga Sina. Amen.

don Mili Plenković, župnik Župe sv. Duha u Vrbanju, Hvar

PSALAM 138

Zahvaljujem ti, Jahve, iz svega srca
jer si čuo riječi mojih usta.
Pred licem anđela pjevam tebi,
bacam se nice prema svetom hramu tvojemu.
Zahvaljujem imenu tvojemu
za tvoju dobrotu i vjernost,
jer si nada sve uzveličao
obećanje svoje.
Kad sam te zazvao, uslišio si me,
dušu si moju pokrijepio.
Nek' ti zahvaljuju, Jahve, svi kraljevi zemlje
kad čuju riječi usta tvojih,
nek' pjevaju putove Jahvine:
»Zaista, velika je slava Jahvina!«
Zaista, uzvišen je Jahve, ali gleda na ponizna,
a oholicu izdaleka poznaje.
Kroz nevolje kad budem kročio, život mi čuvaj,
pruži ruku proti gnjevju mojih dušmana;
nek' me tvoja spasi desnica!
Jahve, što ja počeh, ti dovrši!
Jahve, vječna je ljubav tvoja:
djelo ruku svojih ne zapusti!